

Ho Cse-csang (659–744): „Visszatérés szülőfalumba”

Négyrészes fekete lakk paraván arany írásjegyekkel. *Terebess gyűjtemény*, Kistarcsa.

A képen látható kínai kalligráfia egy négy részből álló, klasszikus stílusú vers (对联 – duilian), amelyet gyakran díszítésként, vendéglátóhelyeken vagy otthonokban helyeznek el, különösen ünnepi alkalmakkor. Ezek a feliratok erkölcsi tanításokat, nosztalgikus érzéseket vagy vendégszeretetet közvetítenek.

Digitalizált kínai szöveg (balról jobbra):

1. 少小離家老大回
2. 鄉音無改鬢毛衰
3. 兒童相見不相識
4. 笑問客從何處來

Pinyin átírás:

1. Shào xiǎo lí jiā lǎo dà huí
2. Xiāng yīn wú gǎi bìn máo shuāi
3. Ér tóng xiāng jiàn bù xiāng shí
4. Xiào wèn kè cóng hé chù lái

Magyar fordítás:

1. Fiatalon hagytam el otthonom, idős koromra tértem vissza.
2. A tájszólásom mit sem változott, ám a halántékom megőszült.
3. A gyermekek rám néznek, de nem ismernek fel.
4. Mosolyogva kérdezik: honnan jött ez az idegen?

Visszatérés szülőfalumba

Terebess Gábor fordítása

Fiatalon indultam, visszatértem öregen.
Tájszólásom régi, csak halántékom őszül.
Bámulnak a gyerekek, vajon ki lehetek.
Azt kérdik mosolyogva: „Honnan jössz, idegen?”

Vándor

Kosztolányi Dezső fordítása

Ifjan mentem. Vénen jövök haza.
Gyér a hajam. Bús szívem panasza.
A fiaim rám néznek hidegen.
Nevetve kérdik: „Honnan, idegen?”

Visszatérés

Galla Endre fordítása

Gyermekkoromban hagytam el,
vénen falumba visszatértem.
Ugyanaz még a nyelv, a szó,
hajam világít csak fehéren.

Szülőfalumnak apraja,
a gyerekhad már meg sem ismer.
Megmosolyognak, kérdezik:
honnan jöttél, idegen ember?

Értelmezés és kulturális háttér:

Ez a vers a híres Tang-kori kínai költő, **He Zhizhang** (賀知章) egyik legismertebb műve, címe: 《回鄉偶書》 Huí xiāng ǒu shū – „Visszatérés a szülőfalumba (alkalmi költemény)”.

Nevének magyar átírása: Ho Cse-csang (udvariassági név: **Jizhen** 季真 Csi-csen, 659–744).

https://hu.wikipedia.org/wiki/Ho_Cse-csang

Ho Cse-csang; Ho Csi-csen (adott név); (Junghszing, a mai Csöcsiang tart., 659–Jüecsou, a mai Csöcsiang tart., 744): kínai költő. *Tang* Hszüancung császár (*Li Lung-csi*) udvarában magas tisztségeket töltött be, és írók, művészek pártfogója volt. Mikor öregkorában hazabocsátását kérte, a császár búcsúverset írt hozzá, s nagyon sok barátja kísérte ki a városból. Mint taoista szerzetes halt meg. ○ A kor jellegzetes alakja, bohém, igen kedvelt csevegő. *Li Taj*-pót ő nevezte el száműzött halhatatlannak. Keveset írt, de egy verse ott van a Tang-kor (618–907) hagyományosan legszebb háromszáz verse közt. ○ Műve: *Ho Cse-csang si csien csi* (1600 előtt). ○ Magyarul: 1–1 vers (Kosztolányi D., *Kínai és japán versek*, 1943; *Idegen költők*, 1966); 1 vers (Galla E., *KKK*, 2. köt., 1967).

Csongor Barnabás

Világirodalmi lexikon IV. (Grog–Ilv). Főszerk. Király István. Budapest: Akadémiai. 1975. 517. o.

A vers egy idősebb ember nosztalgiáját és szomorúságát fejezi ki, aki hosszú idő után tér haza, de otthona már nem olyan, mint régen. Az emberek és a gyerekek nem ismerik fel, még ha ő maga nem is változott sokat beszédében – külseje mégis elárulja az eltelt éveket. A gyermekek ártatlan kérdése („Honnan jöttél, idegen?”) fájdalmasan emlékezteti arra, hogy mennyire elszakadt gyökereitől.

Használata a kínai kultúrában:

Ez a vers erős **nosztalgikus** érzéseket ébreszt, gyakran idézik irodalmi, oktatási vagy családi kontextusban. Egy ilyen kalligráfiát gyakran látni antikvitások között, hagyományőrző vendéglátóhelyeken, könyvtárakban vagy akár idősök otthonában is, ahol az idő múlását, a hazatérés vágyát és az emlékezést szimbolizálja.